VZKŘÍŠENÝ PÁN POVOLÁVÁ SAULA

Původ materiálu
Lad.Havelka, aktualizoval Tomáš Trusina
Pořadí v lekci
12

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ DO PŘÍBĚHU:

1.1. Shrnutí a motivace „pro Teofila

Teofil může přijít za Lukášem např. s dotazem ohledně Pavlovy apoštolské autority: Slyšel jsem o Pavlovi, že vůbec není pořádný apoštol, že ho část církve nebere, že podle Petra věřit je jistější...

Lukáš na to: Už je na čase, abychom Pavla začali probírat, byl to horlivý farizej atd. - přičemž zdůrazní, že důležitý není apoštolský původ, ale povolání ke konkrétní svědecké službě.

A kontrast mezi nepřátelsky naladěným Saulem a svědectvím o trpícím Mesiáši může Lukáš vysvětlovat na napětí mezi SZ králem Saulem a pronásledovaným Davidem.

1.2. akce s hlínou / plastelínou / nádobou

Nechte děti krátkou dou vymodelovat něco z plastelíny či hlíny. Popř. můžete vyjít z jejich zkušenosti z keramických kroužků. Každopádně se dostanete k motivu „nádoby“ - a můžete mluvit o tom, jestli jejich nádoby byly upotřebitelné, jak dlouho to trvalo, než vytvořily první použitelnou nádobu - a co se dělá s nepoužitelným materiálem.

Pak můžete navázat na tento motiv - s tím, že Saul/Pavel je z hlediska Vzkříšeného a jeho evangelia neupotřebitelný zmetek, ale Hrčníř - Pán si svého svědka pro další díly „seriálu Evangelium jde do světa“ tvoří právě z takového „nepoužitelného materiálu“.

Nebo můžete nachystat různé typy a velikosti nádob - a bavit se, kolik s nimi napojíte lidí a pod - a dohadovat se, která se asi hodí nejvíc Pánu Bohu. V další části můžete překvapit tím, že

Saul byl ta nejméně použitelná z našeho pohledu - a budeme poslouchat svědectví, jak ho Vzkříšený Pán přetvořil.

1.3. Motivace pro mladší, popř. předškolní věk

Ať děti zavřou oči, či spíš jim je převažte šátkem. a zkusí se pohybovat po místnosti. Popř. si s nimi zahrajte hru "Adame, kde jsi?" - ať zakusí, jak obtížné je orientovat se bez možnosti cokoli vidět.

1.4. Motivace pro střední a starší šk. věk

Už jste měli někdy nějakého nepřítele, kterého jste se báli, před kterým jste utíkali a schovávali se? Myslíte, že by se mohl stát vaším přítelem? (Pakliže ano - v čem by se v tom případě musel změnit on - a v čem vy?)

Motivace připravuje na to, že se musel změnit nejen Saul/Pavel, ale i církev, uprostřed níž ho Vzkříšená povolal k svědeckému úkolu

2. Poznámky k textu a jeho katechetickému využití

- základní zaměření úlohy: povolání Saula porozumíme nejpřiměřeněji v rámci kompozice Sk. Jde o povolání služebníka, s kterým evangelium bude putovat podle závěrečné části uložené osnovy (Sk 1,8) na „sám konec země“. U povolání Saule - Pavla najdeme motivy, které jsou analogické povolávání proroků: sám slyší, že je povolán k specifickému poslání, Ananiášovi (a čtenářům) je představen jako „nádoba vyvolená“ (pozor, výraz „nástroj“ ve v. 15 ČEP není překlad, ale parafráze). Bez své nádoby - konkrétních povolaných svědků (srvn Jr 18,1nn; 2 K 4,7) - nechce Bůh Izrale a Otec Ježíše Krista pokračovat dál v tom zvláštním příběhu, který kdysi začal s Abrahamem a potom se tak skvěle ukázal v příběhu „nádoby nejnádobovatější“,

v příběhu Ježíšově. A nádobu k zvěstování jména (tj. příběhu a programu Vzříšeného Pána) si tvoří z tak na první pohled nevhodného materiálu (srvn. Iz 64,6n) jako je Saul. Tento obrat úzce souvisí s nejvlastnější povahou Hospodinova díla v tomto světě: s linií povolávání svědků víry, kteří mají dosvědčovat jedinečnost díla záchrany ostatním. Tak jako byl povolán Izrael, nádoba vyvolená (cf Jr 18 a 19, Iz 64,7) - a uprostřed zpohanštělého Izraele proroci - stejně je teď povolán Pavel. Příběh tedy se v prvé řadě soustředí na to, skrze koho a díky komu „půjde příběh zvěstování dál“.

- povolání Saule - Pavla: doslovně vzato, mluví Pavel o svém povolání (Ga 1,11-16; 1K 15,8n; Fp 3,6) jinak než Lukáš ve Skutcích. V Pavlově pojetí šlo o svého druhu "prorocké povolání" (srvn Ga 1,15 s Iz 49,1n a Jr 1,5). Autor Skutků rozvíjí prvky tohoto povolání v celém příběhu Sk 9. V první fázi zní Saulovi, že se dozví, co má dělat - dosl. co má „uloženo konat“ (v. 5), co "musí". Je tu užito stejného obratu, jako když Ježíš říká, co nezbytně patří k cestě Syna člověka ("musí" trpět atd - viz Lk 9,22).

- Saulovo vidění (9,3-4) - jednotlivé skladebné prvky příběhu (světlo, hlas, pád na zem) odkazují na podobné události, při nichž je člověk zasažen blízkostí božského: viz Lk 2, Lk 17,24 i Ex 3, Lk 24,4-5, Zj 1,14.17 a pod. Můžete dětem v této souvislosti připomenout písničku Šly zrána ke hrobu: "a když si říkaly, že to snad není k víře, bázeň na ně padla, jak kdysi na pastýře ... a světlo svítilo, až oči přecházely" nebo prosbu „otevírej oči, které nevidí tě“ (Zůstaň s námi, EZD 622)

- starozákonní odkazy - sebepředstavení Ježíše Saulovi je vlastně „upleteno“ ze SZních motivů a odkazů. Lukáš tu už počítá s tím, že Teofil zná biblickou dějepravu a patřičné souvislosti mu naskočí. Kompozice příběhu je klasickým dokladem toho, jak se NZní autoři „odvolávají na Písma“, tj na Zákon, Proroky a Spisy a s jejich pomocí otevírají porozumění pro Ježíše jako pronásledovaného, trpícího Mesiáše (srvn Lk 24,27.44)

Saule, Saule - proč mne pronásleduješ? - otázka má vybavit příběh pronásledovaného Davida (pronásledovaného pomazaného), který se takto ptal krále Saule, který ho chtěl zlikvidovat (1 Sa 26,17nn). Když Saulovi/Pavlovi díky tomuto SZnímu vyprávění došlo, co je ve hře, začal se děsit ještě víc: myslel jsem, že dělám přesně to, co chce Bůh, ale šel jsem urputně proti jeho

záměru tak jako Saul proti Davidovi! - srvn Saulovu reakci v 2Sa 26,21. Lukáš s Teofilem se tu mohou na chvíli zastavit a např debatovat o tom, zdali by nebylo vhodnější připomenout Davida jako vítěze (na Goliášem), než jako pronásledovaného - a třeba dojít až k tomu, že „Goliáš oloupen“ právě vyneslo Davidovi zášť a pronásledování. Tak lze ilustrovat, že nad Písem a jeho tradicemi se už v NZ vede rozhovor.

V této souvislosti zaznívá otázka "KDO jsi?" – tázání po Bohu, po směru a záměru Božího díla, vyslovené s novou otevřeností a pokorou. Saul, zjišťující, jak je „mimo“, se ptá: Jaký je vlastně Boží "program"? - jde tedy o otázka "po Jménu". Na tu dostává odpověď "JÁ JSEM - Ježíš - ten pronásledovaný" (viz Ex 3,14nn). Příběh Božího jména, tj. příběh Boha Abrahamova, Izákova a Jákobova, vysvoboditele Izraele, pokračuje teď v příběhu ukřižovaného, pronásledovaného - a přec vítězného Ježíše. Zvěstné souvislosti vyprávění a jeho skladba inspirativně vystihují základní důrazy a souvislosti "pavlovské" teologie kříže.

- Saulova bezmoc a slepota - povolání svědka nenavazuje na jeho danosti. Proto se také v příběhu samotném názorně předvádí, jak z aktivního se stává bezmocný, z jasně rozlišujícího jednotlivé příkazy zákona a zákonické tradice je najednou slepý, který již nemůže vést, ale musí být veden.

- Ananiášovo vidění - připomíná vyprávění 1. Sa 3 nebo Iz 6. Tak jako Saul má "vstát a jít do Damašku" (v.6) - má Ananiáš vstát - a jít vstříc Saulovi. Jeho příchod - a slovo - se stane odpovědí na Saulovu modlitbu. Nechuť přijmout tento úkol (viz reakce Ananiáše - 9,13a14) odráží, že povolání Saule/Pavla je z hlediska dosavadního běhu věcí událostí nepředstavitelná záležitost. Je užita nádoba/osoba, kterou dosavadní aktéři příběhu nejméně čekali (podobně bylo "nepředstavitelné" Kristovo vzkříšení - Lk 24,25). Tento postupně artikulovaný odpor vůči Pavlovi se neprojevuje jen nepřátelskými intrikámi a plány damašských odpůrců, ale zřetelně zaznívá i v reakci Jeruzalémských bratří - nevěřili, že k nim patří - 9,26.

- mezi pohanské národy, krále i doprostřed Izraele (v. 15) - nalézáme tu již osnovu Pavlova zvěstování. Svědecko-poučné vyprávění, jak se stal Pavel nádobou a svědkem, který jde ve stopách pronásledovaného Ježíše, zazní ve Sk ještě dvakrát - právě před představiteli Izraele a před králem Agrippou (Sk 22 a 26).

- Barnabášova úloha podle Sk: podle Sk 4,36 "levíta z Kypru". Mluvil řecky, nenáležel však zřejmě přímo ke skupině řecky mluvících křesťanů, jejichž představiteli byli Štěpán či Filip - tito křesťané byli pronásledovaní (8,4 a též výslovně 11,19). Konzervativnější kruh kolem Jakuba, bratra Páně, v Jeruzalémě setrval a prožíval poměrný klid (9,31). Barnabáš se zastává Pavla, když se ho v jeruzalémském sboru všichni báli (9,27), a smiřuje jeruzalémské se Saulem/Pavlem. Rozruch, který přišel opět do Jeruzaléma se Saulem, vedl ovšem k rozhodnutí odvést (řecky: eskortovat) Saula do Caesareje a poslat lodí do Tarsu. Zdá se, že Pavel je uklizen ze scény, než si na něj opět vzpomene v Antiochii (kde "kyperští" začali zvěstovat evangelium pohanům - 11,20) právě Barnabáš (11,25). Oni dva jsou potom také vysláni antiochenským (nikoli jeruzalémským) sborem na misijní cestu.

3. FORMULACE TÉMATU

Jaká nádobaje použitelná pro šíření evangelia mezi pohany? Petr? Filip? nebo někdo úplně jiný?

Vzkříšený Pán si svou svědeckou nádobu stvoří „z ničeho“ - z protivníka křesťanů, farizejsky přesvědčeného o své pravdě. A my se učíme rozumět, že z pohledu našeho Pána je někdy tou nejvhodněší nádobou ten, na koho bychom my sami pomysleli nejméně.

(Saulem strašily křesťanské maminky děti, když už si s nimi nevěděly rady - a on je najednou naším bratrem a svědkem Pána Ježíše!)

4. VYKLADAČSKÁ A KATECHETICKÁ ÚSKALÍ

Příběh nabízí jednoznačné role: odpůrce víry, který se stává Kristovým svědkem - malověrný (či samospravedlivý?) Ananiáš, který nevěří, že by Saul/Pavel mohl být použitelný. Tím však vyděluje ty, kdo takovou zkušenost neudělali. Proto vyprávějte o „nádobě“, díky níž evangelium přemostí rozdíl mezi Palestinou, Samařím a helénským světem.

- nemluvte o Saulově-Pavlově "obrácení" (přestože k tomu navádí nadpisek v ekumenickém

překladu). Pavel před Damaškem žádnou jednorázovou konverzi neprožil. Do Damašku jde spíš jako bezmocný, než již věřící. Prohlédne až po křtu - a teprve později - není jisté, zda už v Damašku - Saul opustí přesvědčení o výlučné kvalitě zbožnosti farizeů, k nimž doposavad patřil. Přestává se na pohany dívat jako na nečisté a křesťany považovat za nebezpečné odpadlíky od pravé zbožnosti.

- u Damašku se NESTAL „ze Šavla Pavel“, přestože se to objevuje i jako lidová moudrost. Změna z „lokálního“ hebrejského „Saul“ na „globálně srozumitelné“ helénské „Paulos“ probíhá až během první misijní cesty během vstupu evangelia do helenského prostoru (viz Sk 13,9). Rozhodněte se dopředu, zda budete mluvit ještě o Saulovi nebo rovnou už o Pavlovi (je to možné, nespojujte však změnu jména s damašskou událostí).

- nedémonizujme Pavlovu minulost - jeho pravomoci nebyly tak velké, jak se na první pohled zdá. Moc jeruzalémského synedria nesahala až do Damašku. Aby jeho pronásledování mělo váhu, musel by být členem synedria. Mohl ovšem mít varovné dopisy od jeruzalémského synedria pro synagogu v Damašku - a ta mohla křesťanům ze židů znepříjemňovat život, popř. uložit trest bičování. Hrdelní právo však neměla.

Pavel sám ovšem nezapírá, že byl nepřítelem křesťanů. Na jeho postavě můžete ukázat, jak se vyvíjí samospravedlivost a fanatismus - začíná „pasivně“, schvalováním lynčování Štěpána, a končí persekuční aktivitou.

- neretušujte Ananiášův strach se Pavla ujmout (v.13) a neschopnost církve otevřít se „nepředstavitelnému svědku“ Saulovi/Pavlovi.

- děti se budou ptát na Pavlovu slepotu - neříkejte, že šlo o nějakou oční nemoc. Psychiatři upozorňují, že člověk ve stresové situaci může dočasně oslepnout. Soustřeďte však pozornost na to, co ona slepota vyjadřuje: zastavení sebevědomého člověka, který si byl jist směrem své životní cesty. Saul/Pavel patřil k farizeům, kteří se pokládali za „vedoucí“ elitu, která jediná vede správně - a najednou musí být veden. Můžete k tomu využít obrázků (viz prac. list i

pomůcky).

5. OSNOVY VYPRÁVĚNÍ

a) osnova pro mladší školní věk:

Navržená motivace s hrou Adame, kde jsi? oživí zkušenost, jaké to je když nevidíme. Takhle neviděl Pavel, který si do té chvíle připadal, že vidí do všeho - i do toho, jak to je s Bohem a Ježíšem. Když neviděl, musel se ptát „KDO jsi?“ - a postupně mu bylo dáno na to přicházet. Hru můžete případně zařadit až po první části vyprávění o tom, jak Pavel velel pronásledování.

Jako základ výkladu vezměte verše 1-19. SZní souvislosti s dětmi příliš nerozvíjejte - jedině snad, pokud by už dobře znaly příběh z 2 Sa 26. Nebudete-li ho zmiňovat, můžete celou dobu mluvit o Pavlovi.

I. Motivace

II. Saul/Pavel si myslí, že všechno vidí správně a s touto jistotou vede pronásledovatele křesťanů do Damašku

III. Saul/Pavel zastaven před Damaškem - přestává vidět

IV. Nevidoucí Saul/Pavel se ptá KDO JSI? - a zjišťuje, že Boží cestu v tomto světě viděl doposud úplně špatně

IV. Ježíš ukazuje Ananiášovi, jaké má Saul/Pavel poslání

V. Ananiáš přichází a otvírá Saulovi/Pavlovi oči

b) osnova pro střední a starší školní věk:

Obě navržené motivace počítají s tím, co posléze bude řešit Lukáš s Teofilem: změnu nepřítele

křesťanů Saule/Pavla a změnu církve, která má nést světu evangelium a kde se povolaným svědkem - nádobou - má stát právě Pavel.

I. Motivace - jaká nádobaje použitelná pro šíření evangelia mezi pohany?

II. Saula jako aktivní pronásledovatel církve vede výpravu do Damašku

III. Ježíš zastavuje vůdce Saula a klade mu „saulovskou“ otázku

IV. Nevidoucí Saul se ptá a dostává příslib svědeckého pověření

V. Ananiáš poslán pokřtít Saula

VI. Saulovo působení v Damašku, útěk před nepřáteli

VII. Saul přijat/nepřijat v Jeruzalémě

6. METODICKÉ POKYNY K PRACOVNÍMU LISTU ZDEŇKA ŠORMA

7. LITURGICKÝ RÁMEC (vstup, písně)

Vstupní slovo

Hospodin kraluje! Zajásej země, raduj se, ostrovů množství! Oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu. .. Nad světem planou světla jeho blesků, země to vidí a svíjí se v křeči. .. Pro spravedlivého je zaseto světlo, radost pro ty, kteří mají přímé srdce. (Žalm 97)

Čtení: Skutky 9,1-9

Písně:

To já, ó Pane můj (Sv 331); Kdo mě z pout mých (NP 71; S 147); Dům na písku postavený (NP 55; S 57); Volný jsem (NP 78; S 375); Jděte po všem světě (BTS 86); Někdo mě vede za ruku (BTS 22; NP 148; S 210; EZ 176); Buď sláva Bohu, chvála Otci (EZD 604); Vzdávám ti , Bože, chválu svou (EZD 614)

8. VYPRÁVĚNÍ A NÁPADY PRO PŘEDŠKOLNÍ VĚK

9. VYPRÁVĚNÍ PRO STŘEDNÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. MOTIVACE

Když vás, děti, někdo oklame, podvede, když vám třeba vezme žvýkačku, nebo když vás rovnou „nabonzuje“ učitelce, budete mu důvěřovat? Nebo si na něj dáte pěkného „majzla“? Důvěřoval bys takovému člověkovi?

II. SAUL – AKTIVNÍ PRONÁSLEDOVATEL CÍRKVE

Dnes si budeme vyprávět o jednom takovém udavači a pronásledovateli. Možná si ještě pamatujete na Saula, který schvaloval ukamenování Štěpána. Saul byl horlivým vyznavačem pravověrného židovství, nepřijal Krista a navíc ještě ty, kteří v něho uvěřili, pokládal za nebezpečnou sektu, odštěpek od pravé víry. Pronásledoval církev, a to velmi. Možná znáte i vy takové lidi, kteří si myslí, že chrání pravdu, myslí to upřímně, ale přitom nadělají daleko víc škody než užitku, dokážou pořádně zraňovat. (Znáš takové?) Tak tomu mohlo být i s naším Saulem. Vyhrožoval učedníkům a dokonce je chtěl vyhladit. Byl tak aktivní, že mu už nestačil Jeruzalém. Zašel proto k veleknězi (k tomu nejvyššímu) a vyžádal si doporučující listy pro synagogy v Damašku, aby i tam mohl vyhledávat lidi hlásící se k Ježíši a odvádět je do Jeruzaléma. Prohlašoval: „Všechny, kdo se hlásí k tomu směru, přivedu v poutech!“ Tak s nimi chtěl zatočit.

III. JEŽÍŠ ZASTAVUJE SAULA

Co myslíte, podařilo se mu to? Skutečně je odvedl v poutech do Jeruzaléma? No, ono se mu to docela zašmodrchalo, ono se totiž na cestě cosi stalo. Něco divného, podivného, s čím se jen tak člověk nepotkává. Stalo se to už na cestě do Damašku. Výpravu obklíčilo světlo, záře z nebe. Představte si, záře a hlasy!Všechny to docela vzalo. Byli zkoprnělí, nebyli schopni slova, nespatřili však nikoho. No a Saula to vzalo o to více. On totiž uslyšel otázku, která mu tak šla na tělo, až ho zamrazilo: "Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?" Možná se u něj už v té chvíli objevily pochybnosti, tak jak to je, jsem na správné straně? A hned začal pátrat, zeptal se: "Kdo jsi, Pane?" Hlas odpověděl: "Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat." Tak to tedy je! „Fakticky, že bych byl až takhle mimo?“ říkal si asi Saul. Vstal, protřel oči, avšak ouha, nic neviděl. Ta záře, ta otázka i ten naléhavý hlas ho zasáhly. Když nás něco velmi zasáhne, tak se z toho obyčejně jen tak hned nevzpamatujeme. A tak toho našeho otřeseného a nevidomého Saula pěkně za ručičku odvedli do Damašku. Tři dny byl Saul sám, nic neviděl, nic nejedl a nepil.

IV. ANANIÁŠ POSLÁN POKŘTÍT SAULA

V Damašku zůstal Saul v jednom domě u nějakého Judy. Ovšem v Damašku žil i jiný človíček, byl to učedník Kristův, jmenoval se Ananiáš. No a co se nestalo. Tohohle učedníka si Pán Ježíš zavolal a povídá mu: "Jdi hned do ulice, která se jmenuje Přímá, a tam v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl."

„Ale, Pane“, povídá ten učedník Ananiáš, „to nemyslíš vážně. Víš vůbec, co je to za člověka? Je známý tím, a vyprávělo mi to už mnoho lidí, kolik zla a utrpení už tou svou horlivostí způsobil bratrům a sestrám v Jeruzalémě. I zde má moc zatknout každého, kdo vzývá tvé jméno. To sis asi spletl, ne?“

Není divu, že tak mluvil. Sotva budete věřit člověku, který vám něco špatného udělal, třeba „nabonzoval“, udal. To je pochopitelné. Ovšem dá se u toho zůstat? Co myslíte?

Podívejme se ale, co na to řekl Ježíš. Co asi mu tak na to mohl říci? "Jdi, neboť právě jeho jsem si vybral, aby se stal mým nástrojem (nádobou), který chci použít. Právě jeho jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským. Ukáži mu, co všechno musí podstoupit pro mé jméno."

Tomu už nemohl Ananiáš odporovat. Vešel do domu Judy, bez zdráhání vložil ruce na Saula a řekl: „Saule, můj bratře, posílá mě k tobě Pán – ten Ježíš, který k tobě promluvil na cestě. Tento náš společný Pán chce, abys opět viděl a abys byl naplněn Duchem svatým.“ V té chvíli Saul prohlédl. Uvěřil. Hned se dal pokřtít. Přijal pokrm a síla se mu vrátila.

V. SAULOVO PŮSOBENÍ V DAMAŠKU, ÚTĚK PŘED NEPŘÁTELI

Ze Saul se stal člověk zapálený pro Krista. Hned začal v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží.. Měl to však hodně těžké. Křesťané mu jeho opravdovost příliš nevěřili a židé se zlobili. Všichni, kdo ho slyšeli, říkali: "To je přece ten, který se snažil v Jeruzalémě vyhladit všechny Ježíšovy vyznavače. I sem přišel jen proto, aby je v poutech odvedl k velekněžím." Saul však působil den ode dne mocněji.

Po nějaké době se židé uradili, že Saula zabijí. A aby nemohl opustit město, ve dne v noci hlídali městské brány. Saul se to dozvěděl. Co teď? To by to působení pro Krista hezky rychle skončilo. Saul s učedníky si však věděli rady. Protože jiný východ z města nebyl, spustili jej dolů z hradeb v koši po provazech mimo město. Tak se zachránil.

VI. SAUL PŘIJAT/NEPŘIJAT V JERUZALÉMĚ

„Obrácený“ Saul se vrátil do Jeruzaléma. A zase to neměl jednoduché. Všichni se jej bojí, platí stále za pronásledovatele církve, následovníků Kristových. (Důvěřoval bys takovému člověku? Pomohl bys mu?)

Ano, ještě že tam byl učedník jménem Barnabáš, který se ho ujal. Přivedl Saula k apoštolům a řekl jim: „Koukejte, já vím, že byl zastaven a osloven Ježíšem na cestě do Damašku. A vím, že tam neohroženě zvěstoval Ježíše. Zaručuji se za něho, je fajn, je náš.“ Jeruzalémští křesťané se spolehli na Barnabášova slova a přijali jej. Saul pak i zde směle a neohroženě kázal o Ježíši. Brzo to však začalo vadit i zde, a tak jej bratři vypravili do Tarsu.

Z pronásledovatele se stává užitečný služebník. Z protikřesťanského horlivce a udavače výborný svědek Kristův. Nevíme, jak je to možné. Důležité však je, abychom dali lidem šanci, abychom je nezavrhovali, i když je v tom riziko. Tak to možná znáte, možná to poznáte ve svém životě. Bůh má možnost povolat každého i vašeho nepřítele.

MODLITBA

Ježíši Kriste, ty si povoláváš za učedníka, koho chceš. Ty si činíš nástroje a nádoby z lidí pro radostné evangelium Ty dáváš šanci i těm, kteří jsou mimo, kteří se ženou za svou pravdou, (kteří chodí přes mrtvoly). Dej nám odvahu, ať i my dáme šanci našim nepřátelům a odpůrcům ve škole, doma nebo v církvi. Dávej nám široké srdce. Amen.

10. náměty k rozhovoru

- mohli byste uvést nějaké příklady pronásledování křesťanů, židů, muslimů, popř. příklady pronásledování z rasových důvodů?

- kdo to je fanatik, co dělá? Je to zaměstnání? Může se stát fanatikem spíše člověk nevzdělaný, nebo vzdělaný?

- slyšeli jste o nějakých křesťanských fanaticích?

- když se v nedělní škole objeví někdo nový - vítáte ho rádi - nebo reagujete nedůvěřivě a ustrašeně jako jeruzalémští křesťané na Pavla?

- jak by to s Pavlem a dalším kázáním evangelia dopadlo, kdyby další pokračování záleželo jen na jeruzalémských křesťanech?

- jsou u vás ve sboru někdy křtění i dospělí lidé?

- proberte s dětmi souvislosti na SZní příběhy (1. Sa 24, Ex 3, Jz 2,15 aj.) Upozorněte, že NZní autoři počítali s tím, že díky těmto příběhům se jejich posluchačům rozezní mnoho souvislostí (autor Skutků nepíše pro křesťany z pohanů, ale pro tzv. křesťany z helénistických, řecky mluvících židů, pro něž má zcela samořejmě autoritu Písma Starý zákon).

- víte, že i Jan Hus zpočátku netoužil po reformě církve, ale po pohodlném životě kněze?

11. A ještě se ohlédněte... (podnět ke katechetické sebereflexi)

Představte si, jaké největší překážky pro evangelium vnímáte ve sboru či svém okolí. A projděte si materiál ještě jednou - s pomyšlením právě na ně. Dodal vám příběh novou naději? Zkuste se o ni podělit.

Odkaz na pracovní list
12 Saulovo obrácení
Odkaz na píseň
To já, ó Pane můj, půjdu, když mne posíláš
Kdo mě z pout mých ven vyvodí
Dům na písku postavený, lampa, která zhasíná

Volný jsem (SV375)

Jděte po všem světě (BTS86)

Někdo mě vede za ruku (BTS22)

Buď sláva Bohu, chvála Otci, který stvořil zemi

Vzdávám ti, Bože, chválu svou, zpívat chci píseň

Cílová skupina

Školní

Katechetické cykly

Pozvání na cestu - Skutky

Biblický odkaz (kat)

Skutky 9,1–31